

ເລຳສຸກັນເມື່ອຈາກຈານວິຈີຍ

ຫາໂກະ ຈັງ

ທົວ ມັນຄົງ

ຂອງ ຄຸນສົກືອຣ ວິເສດຖະກິນ
ສ່າງເສີມແລະພັດນາຊູຮັກີຈສຫກຽນ
ຂອງສຫກຽນຈັງຫວັດຈັນທບ້ວີ ໂດຍເຮື່ມ
ດຳເນີນຈານເນື້ອເຕືອນກັນຍາຍນ 2551
ຊື່ມີຄໍາດາມວິຈີຍຢູ່ 4 ຂັ້ນດ້ວຍກັນຄົອ

1. ກລຸ່ມປັ້ນມາຍເກະດຽກ
ແລະສາມາຊີກສຫກຽນມີປັ້ນຫາອຸປະສົບ
ອຢ່າງໄວ ໃນການຜົລິດສິນຄ້າໃໝ່ມຸນກາພ
ມາຕຽ້ງສານແລະຕຽບຕາມຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງຕະລາດ

2. ຮູບແບບການທຳສວນຜລໄມ້
ຄຸນກາພຂອງເກະດຽກແລະສາມາຊີກ
ສຫກຽນ ທີ່ຈະກ່ອໄຫ້ເກີດກາຮສ້ວງ
“ເຄື່ອງຂ່າຍກາຮເຮືອນວິ້ງ” ແລະເປັນຜລດີ
ຕ່ອງເກະດຽກຄວາມປັ້ນອຢ່າງໄວ

3. ຮູບແບບແລະກະບວນການ
ເຫຼືອໂຍງເຄື່ອງຂ່າຍຊູຮັກີຈຮັບຮວມຜລໄມ້
ຄຸນກາພທີ່ມີສຫກຽນກາຮເກະດຽກເປັນ
ແມ່ຈ່າຍ ດວກມືບທາຫຍ່າຍໄວໃນ
ການເຫຼືອໂຍງ ແລະພັດນາເຄື່ອງຂ່າຍ
ການຜົລິດຜລໄມ້ຄຸນກາພ

4. ກລິກາກສ່າງເສີມຈາກ
ກາຄົວສູງກວ່າເປັນອຢ່າງໄວ

ໂຄງການນີ້ດຳເນີນຈານທີ່ຈັງຫວັດ
ຈັນທບ້ວີ ແຮກເຮີມເດີມທີ່ ພື້ນທີ່ຈັງຫວັດ
ຈັນທບ້ວີເປັນແລ້ວ ພື້ນທີ່ຈັງຫວັດ
ອຢ່າງແລ້ວ ແຕ່ກົດ້ອງປະສົບປັ້ນຫາຫລາຍໆ
ອຢ່າງມາດລອດ ເຫັນ ຮາຄາຜລໄມ້ຕົກຕໍ່
ເກະດຽກຕ່າງຄົນຕ່າງທຳຕ່າງຜົລິດ
ທຳໃໝ່ໄດ້ຜລໄມ້ໄມ້ມຸນກາພ ຂາດ
ກາຮຈັດກາຮຜລໄມ້ທີ່ ແລະກາຮແກ້ໄຂ
ປັ້ນຫາທີ່ໄມ້ຄູກຈຸດຂອງຮູບປາລ

ເຄື່ອງຂ່າຍຄຸນຄ່າຜລໄມ້

ທັງການແຫັກແຊງແລະພູ່ງຮາຄາຜລໄມ້ທີ່ຈຶ່ງແກ້ປັ້ນຫາໄດ້ເພີ່ມຂ່າຍ
ໃຈມີໂຄງການເຄື່ອງຂ່າຍນີ້ຂັ້ນມາ ເພື່ອໃຫ້ເກີດກາຮຮັບຮັບຮວມຜລໄມ້
ຮ່ວມກັນຫາຄໍາດົບຂອງຄໍາດາມວິຈີຍ ໂດຍມີກະບວນກາຮວິຈີຍທີ່ແປ່ງເປັນກິຈກວມຫັກ
ຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່

ກິຈກຽມທີ່ 1 : ມີການປະໜຸມເທົ່ານີ້ມາພໍ່ເຫື່ອສື່ງແຈງ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ
ກ່ອນຈະເຮີມດຳເນີນການຕ່າງໆ ໂດຍມີສຫກຽນ ແລະສາມາຊີກໃຫ້ຄວາມສົນໃຈເຂົ້າມວ່າຮັບພື້ນ
ແລະເວີຍນິ້ງປັ້ນມາຍອງໂຄງການ ສ່າງຜລໄມ້ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທີ່ສຸດ ແລະໄດ້ຮັບຄວາມ
ເຫັນຫຼົບຈາກຄະນະກວມກາຮສຫກຽນ

ກິຈກຽມທີ່ 2 : ການສໍາຮັກແລະຄັດສຽງເກະດຽກສາມາຊີກ ເພື່ອເຂົ້າມວ່າມານ
ວິຈີຍຕາມກຮອບແນວທາງທີ່ກໍານັດ ແລະຈາກກາຮຄັດສຽງ ອໍາໄດ້ສາມາຊີກຈຳນວນ 70 ຮາຍ
ແປ່ງເປັນກຸ່ມໃໝ່ 2 ກລຸ່ມ ດີກຸ່ມເນັ້ນເງາມ (1 ກລຸ່ມ) ກັບ ກຸ່ມມັງຄຸດ (3 ກລຸ່ມ)

ກິຈກຽມທີ່ 3 : ເວີ່ມການປະໜຸມແບບມີສ່າວນຮ່ວມ ເປີດເວີ່ມແດລງປັ້ນຫາ
ແລກປັ້ນຫາພູດຄຸຍ ທຳໃໝ່ໄໝປັ້ນຫາທີ່ແທ້ຈິງ ນັ້ນຄົອ ເກະດຽກໄມ້ມຸນກາພໃນນີ້ມາຍຮູບປາລ
ໄມ້ຍ່ອມຮັບກາຮປັ້ນຫາພູດຄຸຍ ແລະກາຮແກ້ໄຂ ແຕ່ມີກາຮລົງພື້ນທີ່ຂອງທີ່ມານ
ກົດ້ອງກຸ່ມໃໝ່ໄດ້ເກະດຽກເຮີມມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນປະໂຍ້ນ໌ຂອງກາຮຜລໄມ້ຄຸນກາພມາກີ່ນ

กิจกรรมที่ 4 : ตัวเกษตรกรเริ่มให้ความร่วมมือกระตือรือร้นในการนัดหมายประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการออกแบบบันทึกประวัติการผลิตของเกษตรกรกันเอง ซึ่งก็คือระบบมาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practice) แบบพื้นฐานง่ายๆ นั่นเอง ผลที่ได้คือ มีโครงสร้างการผลิต เครือข่ายการผลิต การตลาด และรูปแบบการบันทึกข้อมูล ด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์

กิจกรรมที่ 5 : มีการเพิ่มพูนองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้ามาตรฐานอาหารปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP เป้าหมายอนาคต คือผู้ผลิตต้องได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต ซึ่งปัจจุบันบางกลุ่มก็ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว และกำลังแลกเปลี่ยนความรู้แก่เพื่อนสมาชิกต่อไป มีการเรียนรู้ การแบ่งเขตการอออกผลผลิต ที่จะไม่ผลิต在同一ช่วงเดียวกันทั้งหมด ผลที่ได้ในกิจกรรมนี้คือ มีกลุ่มเงาะที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้ผ่านการรับรอง GAP แล้ว 17 ราย

กิจกรรมที่ 6 : การพัฒนาเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งได้นำกลุ่มทั้งหมดมาเรียนรู้ร่วมกับคณะกรรมการสหกรณ์และทีมวิจัย

โดยไปดูงานของสหกรณ์ต่างๆ เช่น สหกรณ์ในจังหวัดราชบุรี และจะเชิงเทรา ผลที่ได้จากกิจกรรมนี้คือ ได้องค์ความรู้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้

กิจกรรมที่ 7 : เปิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปบทเรียนจากส่วนของเกษตรกรและสหกรณ์ โดยคุณวิชัย ซึ่งเป็นสมาชิกสหกรณ์ ในนามผู้ผลิตสินค้าได้เล่าถึงปัญหาหลักที่พบคือ คุณภาพของผลไม้ เนื่องจากที่ผ่านมาไม่เคยใช้งบประมาณจากรัฐบาลเลย เพราะส่วนหนึ่งนั้นได้จำหน่ายผลไม้ให้กับสหกรณ์ และผู้ค้าภาคเอกชนแต่เดิมมิท่องรับสินค้า ออยู่แล้ว แต่ที่เข้ามาร่วมโครงการวิจัย เพราะต้องการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ว่า การผลิตสินค้าที่มีคุณภาพจะช่วยลดปัญหาต่างๆ ได้ ส่วนการผลิตสินค้าคุณภาพจะมีการวางแผนการผลิตและการปฏิบัติที่ชัดเจน

กิจกรรมที่ 8 : เรื่องการเจรจาค้าขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจผลไม้คุณภาพ ซึ่งทิศทางการตลาด มีเป้าหมาย 3 แห่ง คือ ห้างค้าปลีก สมัยใหม่ เช่น เทสโก้ไดต์สโดยเจรจาในรูปแบบของเครือข่ายสหกรณ์ 9 แห่งของจังหวัดจันทบุรี และโลตัส ก็ได้ให้ข้อตกลงรายละเอียดความต้องการ

ทั้งปริมาณ และคุณภาพ จากนั้นสหกรณ์ก็จะร่วมกันพิจารณาและดำเนินการต่อไปโดยเป้าหมายต่อไปคือ เครือข่ายผู้ค้าซึ่งจะใช้การติดตอกันโดยตรงระหว่างสหกรณ์ และเป้าหมายสุดท้าย คือ การส่งเสริมผลผลิตเป็นสินค้าส่งออก ซึ่งจะขยายผลมากขึ้นไปที่การส่งออกมังคุดเป็นคำดับแรก

ตลอดระยะเวลา 6 เดือน ที่ผ่านมา กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่มผู้ผลิตผลไม้คุณภาพ เกิดความร่วมมือ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ระหว่างกัน ร่วมกันแก้ไขปัญหาคุณภาพในกระบวนการผลิต จนส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้ผลไม้ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ เกิดพลังอำนาจในการต่อรอง พร้อมกับการวางแผนการตลาดเพื่อหาช่องทางการค้าที่ดี จนสามารถพัฒนาเป็นกลุ่มน้ำร่องในการผลิตสินค้าตามมาตรฐาน GAP ได้สำเร็จเป็นที่เรียบร้อย และที่น่าสนใจยังคงมี ทางกลุ่มมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมผลผลิตเป็นสินค้าส่งออกกระดับประเทศเลยทีเดียว

